

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2162

Vragen van het lid **Van Raak** (SP) aan de ministers voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties en van Financiën over *economische vrijhandelszones in de Nederlandse Antillen*. (Ingezonden 23 januari 2007)

1

Kunt u een overzicht geven van de economische vrijhandelszones op de Nederlandse Antillen? Is er onderscheid te maken tussen deze zones op fiscaal en economisch terrein?

2

Hoeveel bedrijven zijn in de economische vrijhandelszones van de Nederlandse Antillen gevestigd? Kunt u een lijst aan de Kamer sturen van alle bedrijven die in die zones gevestigd zijn in ieder geval van de bedrijven op Bonaire, Saba en St. Eustatius?

3

Is het waar dat de in de economische vrijhandelszones gevestigde bedrijven veel minder belasting betalen dan het gangbare tarief in de Nederlandse Antillen? Welke inkomsten derft de overheid van de Nederlandse Antillen hierdoor per jaar?

4

Deelt u de mening dat een hoger belastingtarief, bijvoorbeeld

overeenkomstig het gangbare tarief dat thans in Nederland van kracht is, te weten 25,5%, het probleem van de overheidsschulden van de Nederlandse Antillen aanzienlijk zou verkleinen? Kunt u dat toelichten?

5

Deelt u tevens de mening dat het in dat licht gezien onwenselijk is deze economische zones te continueren? Zo neen, waarom niet?

6

Zijn er andere zones op het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden waar fiscale voordelen gelden? Zo ja, welke, waar zijn die zones en welke voordelen gelden er?

7

Wat zijn de gevolgen voor de economische zones als Nederland een of meer eilanden van de Nederlandse Antillen opneemt als grondgebied van Nederland? Deelt u de mening dat in dat geval de Nederlandse belastingwetgeving moet gelden? Zo ja, wat zijn de juridische gevolgen van een dergelijke beslissing? Zo neen, waarom niet?

8

Is het contract van de vestiging van de firma Valéro op St. Eustatius een standaardcontract wat betreft de vestigingsvoorwaarden, dat tevens maatgevend is voor alle bedrijven in de economische vrijhandelszones in de Nederlandse Antillen?¹ Zo neen,

waarin verschillen de contracten op fiscaal gebied?

9

Wat is uw oordeel over het contract van Valéro St. Eustatius?² Deelt u de mening dat het onwenselijk is dat Valéro St. Eustatius (en eventueel andere bedrijven) zich onder de voorwaarden van dit contract in Nederland kan vestigen? Zo ja, welke maatregelen of overgangsmaatregelen overweegt u te nemen om dat tegen te gaan?

¹ Een Vandaag, Nederland 1, 19 januari 2007.

² Agreement by and between Netherlands Antilles, Statia Terminals N.V. and the country of the Netherlands Antilles.

Nader antwoord

Nader antwoord van staatssecretaris **Bijleveld-Schouten** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties). (Ontvangen 25 april 2008), zie ook Aanhangsel Handelingen nrs. 848, 1013 en 1364, vergaderjaar 2007–2008

1 en 2

Voor het antwoord op vraag 1 en 2 verwijs ik u naar de betreffende passage op de tweede bladzijde van de brief van de minister van Financiën van de Nederlandse Antillen¹, waarin een overzicht van de economische zones op de Antillen in de zin van de Landsverordening Economische Zones 2000 wordt gegeven:

«Op Curaçao zijn er thans 10 e-zones ingesteld. Waarvan drie goederen e-zones en zeven diensten e-zones zijn. In één goederen en in één diensten e-zone zijn echter nog geen bedrijven toegelaten. In de overige (2) goederen e-zones zijn thans 139 bedrijven toegelaten en in de overige (6) diensten e-zones zijn 193 bedrijven toegelaten.

Op Bonaire zijn er 3 goederen en 1 diensten e-zone ingesteld waarvan er drie ook operationeel zijn. In deze e-zones zijn thans 2 bedrijven toegelaten en is 1 toelatingsverzoek in behandeling. De toegelaten bedrijven zijn Cargill N.V. (goederen) en Telbo N.V. (diensten).

Op Sint Eustatius is er 1 e-zone ingesteld waarin 3 bedrijven zijn gevestigd. Deze bedrijven zijn Statia Terminals N.V., Statia Laboratory Services N.V. en Bicen Development N.V.

Saba kent vooralsnog geen e-zone. Voor wat betreft de voorwaarden voor instelling, toelating en fiscale behandeling verwijs ik naar de Landsverordening e-zones 2000. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat er slechts een onderscheid wordt gemaakt tussen goederen e-zones en diensten e-zones. Bij goederen e-zone gelden extra voorwaarden met betrekking tot de afsluiting van het gebied en het fysieke toezicht hierop.»

3

De brief van de minister van Financiën van de Nederlandse Antillen gaat hier in het laatste gedeelte van de brief op in: «De vraag terzake de mogelijke derving van inkomsten voor de Nederlandse Antillen is onmogelijk te beantwoorden. Er zijn immers enerzijds voor bepaalde economische bedrijvigheid vanuit deze e-zones voordelige belasting tarieven van toepassing doch anderzijds zorgt deze economische bedrijvigheid, al dan niet direct, voor aanzienlijke belastingopbrengsten in de vorm van met name winstbelasting, logeergastenbelasting, loonbelasting en omzetbelasting. Opheffing van de e-zones zou tot gevolg hebben dat het grootste deel van deze bedrijven zich zou verplaatsen naar andere jurisdicties waar e-zones voorkomen. Hierbij is de Colon freezone te Panama de meest voor de hand liggende keuze. Het vertrek van deze bedrijven zou grote gevolgen hebben voor de directe (freezone bedrijven)

en indirecte werkgelegenheid (luchthaven, taxi's, hotels, restaurants, ect.) in de Nederlandse Antillen.»

Wat betreft de voorwaarden wordt verwezen naar de Landsverordening Economische Zones 2000. Zoals in vorige brieven al is bericht is de Landsverordening in Europees verband onderzocht in het kader van de Gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen (de zogenoemde Primarolo groep). De Landsverordening behoefte naar aanleiding van die conclusies op één punt aanpassing teneinde aan deze internationale norm te voldoen. Hierbij is het ook belangrijk op te merken dat de eilanden zelf verantwoordelijk zijn voor hun fiscale beleid en deze zo zullen moeten invullen dat zij weten te komen tot een sluitende begroting. De eilanden zullen daarom een afweging moeten maken tussen het aantrekken van economische bedrijvigheid door middel van fiscale faciliteiten aan de ene kant en het genereren van belastinginkomsten aan de andere kant. Hiertussen zal een balans moeten worden gezocht.

8

Voor het antwoord hierop verwijs ik u naar de brief van de minister, alinea 3 en 4:

«In de e-zone wetgeving is bij de wetswijziging in 2001 ervoor gekozen om de bemoeienis van het Land de Nederlandse Antillen tot een minimum te beperken. Gezien de specifieke vragen over de e-zone op Sint Eustatius was het echter nog meer op zijn plaats om de vragen aan hen voor te leggen aangezien het Eilandgebied Sint Eustatius jarenlang onderhandelingen heeft gevoerd met Statia Oil Terminal N.V.(SOT) om te trachten tot een nieuwe overeenkomst te komen. Daarnaast waren de vragen ook meer gericht aan de vertegenwoordigers van het Eilandgebied Sint Eustatius. Een reactie van Sint Eustatius is echter uitgebleven.

Hetgeen ik u in ieder geval kan informeren is dat de doelstelling van het Eilandgebied Sint Eustatius bij de onderhandelingen was om enerzijds te trachten een zekere inkomstenbron voor langere tijd voor het Eilandgebied Sint Eustatius te realiseren en anderzijds voor de SOT een transparante situatie en zekerheid te creëren. Het Land heeft met het

oog op de zo groot mogelijke autonomie van de Eilanden hierbij slechts een faciliterende rol gespeeld.»

Uit het bovenstaande concludeer ik dat het hier geen standaardcontract betreft. Echter, ondanks deze vrijheid bepaalt de Landsverordening Economische Zones 2000 de grenzen waarbinnen de eilandgebieden afspraken kunnen maken. De fiscale grenzen (of beter de toegestane fiscale facilitering) zijn opgenomen in de artikelen 9 tot en met 11 van de Landsverordening Economische Zones 2000. Op de vraag op welke punten de contracten verschillen kan ik geen antwoord geven aangezien deze informatie niet door de Nederlandse Antillen aan mij is verstrekt.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.